

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ Ε. Λ. ΑΔΑΜΣ

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ

Οι επιβάτες ήσαν συγκεντρωμένοι στο 'Αεροδρόμιο, έτοιμοι να πάνε την τις θέσεις τους μέσα στο αεροπλάνο της 'Εταιρείας «Grans - Cariblean Ltd», που θα έφευγε μετά λίγη ώρα για την 'Αβάνα. Οι διάλλοιοι τοποθετούσαν τους ταξιδιώτες σε σάκους στο μικρό ιδιαίτερο διαμέρισμα των άποσκευών και ο έπιθεωρητής του 'Αεροδρομίου έπέδλε τις τελευταίες ετοιμασίες, όταν, ξαφνικά, μία επιβάτις, ή 'Εσμεράλδα, ή έξοτική μελαχροινή χορεύτρια με τα παράξενα μαύρα και την τσαμπίκινη ουρομιά, άρχισε να φωνάζει, ζητώντας την τσάντα της:

—Τα σαμάρτζιό μου... φωνάζει ξαλλή. Μου τα έλεφαν... Θά σάς καταγγ... ..

—Ένας σωφφέρ έφτασε τρέποντας έκείνη τη στιγμή. —Λαλούνε! φωνάζει λαχανιασμένος. Σερλώσατε την τσάντα σας μέσα στ' αυτόντο... ..

Η 'Εσμεράλδα άρπάζει την τσάντα από το χέριο του και τρέλλη από χαρά, φέλλει τον ασιτισμένο σωφφέρ.

—Τα σαμάρτζια μου αξίζουν τριμισούς χιλιάδες δολάρια! είπε στους παριστάμενους, για να δικαιολογήθ.

—Επίτωξ πο βρέθηκε... είπε ο Φλάτ, ο πιλότος. Γιατί λάβαινε ιδιαίτερη είδοσηρα από την 'Αεροαλιτική 'Εταιρεία να προσέξουμε την πόλητιν τσάντα της χορεύτριας... Σάν να μη μάξ έφτανε ο πτελάς των χορητών, που ή 'Εταιρεία έβαλε να έπιτητούν τους έπιβάτες, έχουμε τώρα για τα μαγαριτίρια... Δεν μοφ λέξ. Πέτερο, σε μία κωμική στιγμή, τί βοήθεια άπορεί να δώσει ένα χορητάς, σάν την Λορένα, που έφυγε από αεροπλάνο μας... ..

—Η Λορένα είναι φροαμιά... Σνήθησε πειά... .. άπάντησε ο Πέτερο. —Πρά... .. έκανε ο Φλάτ περιφρονήτικά, ενώ άνεβανε στη θέσι του, κοντά στον Τσάρλο Ντέξ.

Συγχρόνως ο άσφαιτιστής, ο Χάρρο Σιμφον, έμιανε κι' αυτός στο μικρό ιδιαίτερο διαμέρισμα του, κινώντας πίσω του τη γυάλη πόρτα, να τον ρωξεί άπ' την καμλίνα των επιβατών. Η Λορένα, ή νέα ύπάλιλος, μία ξανθή λετοκακωμένη νέα, βορήθεσε έκείνη τη στιγμή την 'Εσμεράλδα να καθίση στη θέσι της. «Βορήξέ μου ματιά γισιάτη παράπονο στον Φλάτ, τοφ άποφιν είχε άκοήσει τα λόγια, μη δέν είπε τίποτε. 'Απόστο, τα χέρια της έτρωσαν λιγάκι, καθώς στερέωνε την άλλοσίδα της ασφάλειας γύρω άπ' το μέσο μέσος της πόρτας.

Η Λορένα είχε θισαίσει όλες τις οικονομίες της, δύο χρόνων έργασίας, για να έξασκηθβ στην ίπτησία των αεροπλάνων. Μόλις διορίστηκε στην 'Εταιρεία «Grans - Cariblean Ltd», ή γαριά της ήταν μεγάλη. Το όνομο της ζώης της είχε προαμολογήθ. 'Απόστο, ή πρώτη της πτήσης τις σάβησαν άνεγξες. 'Ο Φλάτ την είχε συμβουλεύσει να φορονηθείς με παρατηρήσι από μη έργασία, που δέν ήταν κατάλληλη για γυναίκα με άδύνατα νεύρα. Οι άλλοι όμως, ο Τόν Ονάλερ, ο Τζώρτζ Λέιτζ και ο Πέτερο, την είχαν ένθαρσσει και σερμ-σερμ ή Λορένα είχε σνήθησει. Σήμερα ήταν το πρώτο μακροφ ταξίδι, που έπιτηρούσε ή Λορένα, και, όταν ο Φλάτ την είχε ρωτήσε χοροδεντικά τί θά έκανε με τους επιβάτες σε μία δύσκολη στιγμή, έκείνη του άπάντησε προαμώμενη πως θά τους προσέφερε «στώλιετ»...

Μία καμλίνα χτύπησε! 'Ο Φλάτ άπ' τη θέσι του κτύπησε τον καθέμητ που είχε μπροστά του, για να βεβαιωθεί πως όλοι οι επιβάτες ήσαν στις θέσεις τους. Στά καθίσματα 1 και 2 καθόντουσαν δύο Νοτιοαμερικανοί, στο 3 και 4 ένα άνδρα-γυνο, στο 5 ένας έμπορος που έκανε τακτικά αυτό το ταξίδι, στο 7 καθόταν ή 'Εσμεράλδα και στο 8 ή καμαριέρα της. Στο 5 και στο 10 καθόντουσαν δύο άνδρες με πρόστυχο ύφος.

Η Λορένα προσπαθούσε να πείσει τον 10' άρδιόν 10 επιβάτην να της παραδώσει μία άρκετά όγκώδη σακκούλα, που είχε μαζί του, για να την βάλει στην άποθήκη των άποσκευών, να έκείνος έπιανε να την κρατήση κοντά του κι' έτσι την τοποθέτησε στο όρφι, πάνω από τη θέσι του.

Το αεροπλάνο ξανάησε... Χωρίς να το θέλει ή Λορένα, στην άρχη της πτήσεως, ένουισε πάλι το δυσάρεστο έκείνο σναίσθημα, που δέν είχε κατορθώσει άζα να το σνήθησει. 'Απόστο, καθώς αντίχασε μέσα στην καθέμητ το ερωτικό βλέμμα του Φλάτ, ή νέα καθώθηκε να επιβλήθ στον έαυτό της. Μά ή γαριά της χτυπούσε δυνατά, και όταν την ρώτησε ο 10' άρδιόν 9 επιβάτης σε ποση ώρα θά περνούσαν το Λόστ - Κη, του άπάντησε άυτόατα:

—Ξε ασάντα πέντε λεπτά, γί- ροιε! ...

'Αλλά άμέσως άμείθηκε πως το καθέμητ που ήσαν να περλοποιήτα τους επιβάτες και μ' ένα ποσοπητό μειδίωμα στα χείλη, άρχισε να μιλάει «στώλιετ» στους επιβάτες. Κατόιν πήγε στο μικρό διαμέρισμα της τουαλέτας, έβαλε λίγο κόκκινο στα χείλη της και στα μάγουλά της, ποιδροσίτησε και γελαστή ξαναέπιησε στην καμλίνα των επιβατών. 'Απ' τη θέσι της έδλεσε τον Τσάρλο και τον Φλάτ. Χωρίς να ξέση γιατί, της φανόταν πως όσο ο Φλάτ διείτηνε, δέν είχε να φοβήθ τίποτε... Η Λορένα μιλούταν την φροαμή, που τους είχε κάνει να μη πειροσούν... Ποσο είχε προαμώθ ο Φλάτ την ήμερα που ο Τόν την είχε πάρει μαζί του στο αεροπλάνο... Θεωρών τον άντημα, που σνήθησε στον Φλάτ, την ίδια μέρα, και τα πικρά λόγια, που άντάλλαξαν στο νοσοκομείο, όταν πήγε να τον έπισησθή. 'Απόστο, ή Λορένα έξασκοιούθησε ν' άγατά τον Φλάτ...

Ξαφνικά μία άγρια φωνή φράξε διέκοψε τους συλλογισμούς της... Τρομαγμένη ή νέα, πετάχτηκε όρθη. 'Ο 10' άρδιόν 9 επιβάτης είχε σνήθηθ άπ' τη θέσι του και είχε αρπάξει την τσάντα της 'Εσμεράλδας με τα άνεκτήματα φιαράδια. Συγχρόνως ο 10' άρδιόν 10 επιβάτης είχε κατεβάσει από το όρφι την μετρητομήνη σακκούλα. Οι δύο λησται φοβήθηκαν τόρα τους επιβάτες με τα πειροσούα τους.

—Παράμεισε, μωρό μου! φωνάζει ο πρώτος θύνασσα στη Λορένα. Κι' επειδή έκείνη έξασκοιούθησε να στέκεται άνάμεσα τους, την χτύπησε με τον όμο του, άνεραζώντάς την να τρωθήη.

Συγχρόνως ή 'Εσμεράλδα σάν τίγρις, χτύπηξε έναντιόν του και του γυρισσίου το πρόσωπο με τα νύγια της. Μά με μία γροιά στο πρόσωπο, ο ληστής την έρωξέε πίσω στο καθίσμα της, λιπόθηη. 'Ο έπιπρος τότε έκανε να σνήθηθ, μη το πειροσούο του άλλου ληστού τον άναγκασε να καθίση πάλι τρομοκρατημένος. Οι άλλοι επιβάτες παρακοιούθησαν βουβό τη βρηγιά. Μία στιγμή το πρόσωπο του άσφαιτιστή φάνησε πίσω από το τζάμι. 'Αμέσως ο 10' άρδιόν 10 ληστής προβόήσε, το τζάμι έκανε θονήραζα κι' ο άτιγής Χάρρο, τροματισμένος, τρωθήηκε πίσω. Η Λορένα γύρισε και κτύπησε τον Φλάτ. 'Ο πιλότος είχε παραδώσει την διεύθυνση στον Τσάρλο και με άγριο, σταθερό βήμα, προωρούσε προς το μέρος τους.

—Ηήγανε στη θέσι σου, Φλάτ! φωνάζει ή Λορένα. Θά σε σκοτώσω... .. Γύρισε πίσω... ..

'Αλλά ο Φλάτ προωρούσε όλοένα. Τα μάτια του δέν ήσαν πειά γαλανά, είχαν πάρει το βαθύ χρώμα της φοροτυμισμένης άλάσσεως... Η όψη του ήταν τρομερή! Μόλις έφτασε κοντά στον πρώτο ληστή, προτού έκείνος τον άντιλήθηθ και άμυνθβ, του κατέφερε μία δυνατή γροιά πίσω στο κεφάλι και τον πέταξε κάτω άνασθητο, άνάμεσα στα καθίσματα.

—Μην κινήσαι! φωνάζει ο άλλος ληστής στη Λορένα.

Μά ή νέα δέν τον ρώτησε. Θέλλησε να τρέξη κοντά στον Φλάτ... 'Αλλά την ίδια στιγμή ένουισε κάτι σκληρό στον κούταφ της. Συγχρόνως είδε τον Φλάτ να γλωμιάζη, ενώ της φωνάζει:

—Γιά τ' όνομα του Θεού, Λορένα, στάσου άκίνητη! ...

Η νέα γύρισε και κτύπησε. Είδε το στόμιο του όλοου του ληστού να διευθνεται έναντιόν της. Στάθηκε άμέσως άκίνητη... 'Ο ληστής τότε άρχισε να ξεδιπλώνη ένα από τα δύο άλεξίστιστα, που είχε μέσα στη σακκούλα του.

—Βοήθησε με να το φορέσω! ... είπε στη Λορένα.

—Βοήθησε τον! διέταξε ο Φλάτ.

'Ο ληστής που ήταν πεσιμένος γάμο κινήθηκε τη στιγμή έκείνη ελαφρά, Στήθηκε ως ότου πλησίασε τον Φλάτ, άπλωσε το χέρι του για να τον άρπάξη το πόδι και να τον ρίξει κάτω, μά ο Φλάτ, που τον είχε άντιληθηθ, τον κλώτησε στο πρόσωπο κι' ο ληστής κώλησε πάλι γάμο, οθρλιάζοντας από τον πόνο.

Η 'Εσμεράλδα φίλησε τον σωφφέρ

Η όψη του Φλάτ ήταν τρομερή...

